

[Poulsgaard]

Jamen hvad rager det ministeren? Hvis de endelig vil, så lad da dem oprette tv-stationer, der har lyst til det, og så tage de økonomiske øretæver, der er. Hvorfor skal vi have alle disse her forbud? Det er simpelt hen en socialdemokratisk model, der kører igen.

Og så vil jeg gerne sige til de partier, der snakker om tilskud og tilskud: læs dog lige avisen i dag! Danmark er det mest forgældede land i verden. Har vi råd til alle disse tilskud, som der nok ikke er den helt store folkelige baggrund for?

Så nævnte hr. Helge Sander bestemmelsen i den foreslåede § 3 b, stk. 2, hvor der står: »Såfremt anlæggene indeholder mere end 10 kanaler, skal der tillige stilles en kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, der spredes eller fordeles i det pågældende område i henhold til tilladelse efter kapitel 2 a.«

Det lagde han ikke særlig vægt på. Jamen jeg kan da godt fortælle hr. Helge Sander, at det er der mange der lægger vægt på. Jeg troede også, at hr. Helge Sander gik ind for frihedsidealere. Hvad rager det kulturministeren? Hvorfor skal han sidde her og sige: har de over 10 kanaler, så skal de sende noget kulturelt, højtravende stof? Jamen lad de mennesker selv om det!

Jeg kan godt fortælle hr. Helge Sander og andre, der interesserer sig for det, at der er mange antenneforeninger, der er meget betænkelige ved den paragraf, som kommer med her. Men det, som antenneforeningerne og undertegnede kan glæde sig over, er, at det ikke ser ud til, at dette lovforslag kan samle flertal. Som jeg indledte med at sige, var jeg positiv, da jeg hørte om det, men efterhånden som jeg læste lovforslaget, ændrede jeg mening og må nu anbefale min gruppe, at vi ikke støtter lovforslaget.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal henstille til hr. Poulsgaard at finde et udtryk, der er bedre end »rager«; det er ikke noget parlamentarisk særlig anvendeligt udtryk.

Tinning (VS):

Jeg tror nok, det er et anvendeligt parlamentarisk udtryk at sige, at dette forslag egentlig er en svinestreg. Hvis det ikke er

det, vil jeg sige, at det er en uforkammethed, for det er i hvert fald tilladt.

Det, der var problemet, da vi forlod denne sag sidst – hvis man kan udtrykke det på den måde – og det gjorde vi jo engang sidste år – var, at man nu havde fået lavet en såkaldt varig ordning for nærradioer og udskudt problemet med lokal-tv, men hele finansieringssiden var der overhovedet ikke nogen som helst løsning på.

Derfor synes jeg, det er en grovhed, at regeringen så fremsætter et forslag, der stadig væk ikke indeholder nogen løsning af finansieringssiden, for den manglende løsning betyder jo, at de mennesker, der knokler med nærradioerne, mangler penge, skønt der ikke, når vi lytter i dag, er nogen grænser for sympatien for disse mennesker. De gør et godt arbejde – hr. Helge Sander påskønner det, de Konservative holder af det, de Kristelige kan lide det, og jeg ved ikke hvad. Altså: ih, hvor er vi glade for dem!

Altså: disse mennesker knokler og knokler, men de mangler simpelt hen de fornødne midler, de mangler nogle penge. Det drejer sig ikke om specielt mange, men de mangler altså nogle, og det ved vi godt. Situationen bliver værre og værre for dem, f.eks. på grund af musikafgifter; men ikke desto mindre kommer regeringen stikkende med dette forslag, hvor man på det helt afgørende felt, nemlig finansieringssiden, ikke har andet at sige, end at det må gå videre, som det indtil nu er gået – som om man ikke ved, at de forskellige stationer bliver mere og mere pressede!

Nå, men nu er grovheden jo begået, og så er der sådan set ikke mere at gøre ved det i første omgang.

Jeg er glad for hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger, og jeg vil gerne med det samme sige, at vi i VS i første omgang selv spekulerer i generelle støtteordninger, også noget i retning af det, SF og Socialdemokratiet har været inde på, men hvis det er nødvendigt for at få taget hul på spørgsmålet om finansiering – og det er det, og vi burde have taget hul på det for længst – gør vi det gerne ud fra en model, som hedder: vi støtter først og fremmest dem, der har størst behov derfor. Det svarer også helt udmærket til den venstresocialistiske tænkning i øvrigt, så det har vi slet ikke nogen problemer med. De, der har mest behov, støtter vi først og mest. Det